

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
0																																
100	001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Byrokratia työllistää itse itsensä

Elykeskus teki tilallemme 19.9.2013 EU-tarkastuk-sen. Tarkastus oli ns. täydellinen tarkastus, jossa katsottiin kaikki peltolohko-jen pinta-alat, lannoitukset, viljelysuunnitelmat, lohkokir-janpito ja mit kaikkea siihen nyt kuuluukin.

Itse olen sillä kannalla, että valvontaa ei ole pahasta, silloin myös itsekin skarpkaa enemmän asioiden eteen ja ne tulevat hoidettua.

Sain 11.11.2013 elykeskuk-selta kirjjeen, jossa ilmoitet-tiin, että tilamme oli valittu

lannoitusvalvontaan. Kirjees-sä pyydettiin toimittamaan elykeskukselle viljavuustutki-mukset, viljelysuunnitelmat, lannoituksiin liittyvien ehtojen noudattaminen lisätoimenpi-teiden osalta sekä kasvipeittei-set lohkot.

Eli kaikki samat asiat pitää toimittaa uudelleen, mitkä jo kerran tarkastettiin ja todettiin olevan kunnossa

Olisin ymmärtänyt tämän jälkimmäisen pyynnön, jos tilatarkastuksessa olisi noiden jälkikäteen pyydetävien asioi-den kohdalla ollut virheitä tai

epäselvyyksiä, mutta kun niistä saatiin täysin puhtaat paperit tarkastuksessa. Otin asiasta yh-teyttä Mikkelin elykeskukseen, ja vastauksen saattoi arvata: ”Tällaista tämä nyt on, ei voida mitään.”

Näin maalaisjärjellä ajatel-tuna ensimmäinen tarkastaja olisi jo tallentanut tietokantaan tarkastuksen tiedot tilastamme, joita tietoja sitten voisi käyttää sen jälkeen koko elykeskus. Koska itekin työskentelen viljelyn ohessa palkkatyössä, niin voin sen sanoa, että mi-kään yritys ei pidä tänä päivänä

tämänkaltaista päällekkäisyy-tä yllä – vain sen takia, kun se pitäisi kustantaa yrityksen omasta tuloksesta.

Nyt haluaisin elykeskuksel-ta vastuksen, että miten on mahdollista, että tällainen pääl-lekkäinen byrokratia sallitaan? Eikö sisäisesti tiedetä mitä mikäkin osasto tekee ja eikö elykeskuksella ole minkään-laista tulostuuta. Vai perus-tuuko määrärahojen saaminen pelkästään siihen miten paljon saadaan virkamiehiä työllistet-tyä tämänkaltaisilla päällekkä-syyksillä.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Lehdet tulevat nykyään vasta iltahämärissä. Postinjako pitäisi laittaa usealle yritykselle, enemmän jakajia. **NIMIMERKKI EI TÄMÄ OLE OIKEIN TEKSTIVESTIPALSTALLA**

Naapurissa paremmin

Venäjällä paremmat lait. Täällä voi tunkeutua yöllä kuvaamaan toisen talouteen ja kehua sillä telkussa, iman seuraamuksia.

Törkeää!

Suurkunnan palvelut

Jättääkö 10 kunnan liitos Salo synnyttäjät heitteille siirtämäl-lä heidät Turkuun, jossa ei ole edes tiloja Salolaisille. **Ei liitos parantanut taloutta**

Kaksi ulos heti

Vihreät ja vasemmistolitto pitää erottaa hallituksesta! Meillä eivät rahat riitä niiden hörhöilyihin ja ”me vaadimme” -politiikkaan! Järkeä menoon!!! **KM**

Lehteä saa odottaa

Lehdet tulevat nykyään vasta iltahämärissä. Postinjako pi-täisi laittaa usealle yritykselle, enemmän jakajia. **Ei tämä ole oikein**

Verotuloa kunnille

Puunmyynnin pääomatulovero kunnille. Saahan valtio jo niistä kaksi kertaa al.vn – myynnistä ja kulutuksesta.Verot yhteensä 60% tuloista! **Metsis**

Pieni ero

Jos omassa talossa ei olekaan lupa asua, luvattomasta olostä yöllä toisen eläintiloissa ei tuomita. **Ei nimimerkkiä**

Kiitos!!!

Kiitos, Sirpa Salovius (MT 6.11.).

Folke Lindgren, ruotsinkielinen MT-lukija

Kiitos, Sirpa Salovius, asian-tuntevasta kirjoituksesta. Kaksikielisyyden tärkeystestä sekä yksilölle että Suomelle. **Kaksikielinen**

Iloa pakkauksiin

Suomalaiset pikkutomaatit voisi pakata myös lapsia houkutteleviin pakkauksiin! Oma lapsi syö vain ulkolaista pelletomaattia, koska paketti on niin hauska. **Ei nimimerkkiä**

Raporttirahat SPR:lle

Himanan tee miehen työ. Lahjoita palkkiorahat SPR katastrofirahastoon Filippiinin hirmumyrskyn uhreille.

Kaupitar

Säästötalkoot

Valtion hallinnon virkailijoita pitää ”saneerata” säästötalkois-sa rajusti. EU:n myötä paisunut puolella, kaksois-hallinnoksi.

Yläpää talkoisiin myös

Vaalityö käynnissä

Ville Niinistö käy jo vaali-taistoa. Esim. kirjoitus MT 6.11. Vieraskolumni ”Kyllen puolesta” **Kylätoimija**

Ei raha, vaan laatu

Rahastako muka kiinni HK:n myynnin lasku? Ei! Syy on se, että emme halua ostaa gm-soijalla kasvatettua HK:n lihaa! **Gm-ruoka pois kaupan tiskiltä**

Atria

Ternivasikka -30 e. Kuka neu-votteli kanssanne alennuksen? **Ilmoitusasia**

Lampaat lihoiksi

Itä-Suomessa pula lampaan-lihan teurastajista. Lahden seudulla on teurastamo, tosin sinne menee lihat toisilta ilman korvausta. **Ei nimimerkkiä**

Ei toimi Lomitusnetti

Lomitusnetti ei toimi! Soitto lomahallintoon (lomatoimis-toon), ei Lomitusnetti toimi sielläkään! Mikä mättää?

Melako huolissaan jaksamisesta?

MARKKU VUORIKARI

Moni muuttaisi asumaan kesäasunnolleen, jos saisi asumisluvan.

dollisuus rakentaa uudisra-kennuksia muuallekin kuin entisille asuinsojille.

Kodin rakentaminen maa-seudulle asemakaava-alueiden ulkopuolelle on oltava mahdol-

lista, vaikka kodin yhteydessä ei harjoiteta maa- tai metsäta-loutta. Elykeskusten käytännöt eroavat tässä asiassa liikaa eri puolilla Suomea.

Vapaa-ajanasunnossa olevan

on voitava tulevaisuudessa valita asuinkuntansa myös mökkikunnastaan ja saada sii-hen liittyvät oikeudet käyttäa kunnan palveluja. Turhien rajoitteiden sijaan asumista

maaseudulla ja ihmisten valin-nanvapautta pitää lisätä eikä karsia.

Ari Torniainen kansanedustaja (kesk.) ympäristövaliokunnan varajäsen

Äänivalta leikkurissa

Erityisesti pienten kuntien lausunnoissa sosiaa-li- ja terveydenhuollon järjestämislainsäädäntistä suhtaudutaan kielteisesti siihen, kun sille äänimäärä päätöksenteossa sidottiin kuntien asukasluvuun ilman äänileikkuria (MT 11.11.)

Hyvä esimerkki vallanjaosta on Keski-Suomen sairaanhoi-topiirin kuntainliiton liittoval-tuusto, johon 21 jäsenkuntaa valitsevat 1–5 jäsentä asukas-luvun mukaan. Kunnan ääni-määrä valtuustossa määräytyy siten, että sillä on yksi ääni jokaista alkavaa 1 000 asukasta kohti.

Äänimäärä voi kuitenkin ol-

la enintään viidennes kaikkien jäsenkuntien yhteenlasketusta äänimäärästä. Tämä ääni-leikkuri tarkoittaa sitä, että Jy-väskylällä on liittovaltuustossa vain 20 prosenttia äänistä, kun sillä muuten olisi äänten-enemmistö eli kaikki valta.

Sama äänileikkuri on käytössä myös asunto-osakeyhtiöissä. Viidenneksen äänisuosus ei kuitenkaan tarkoita, että Jy-väskylällä olisi äänivaltaa vain 20 prosenttia, mikäli valtaa mitataan epäovertoksisesti esimerkiksi Shapleyn–Shubi-kin valtaaindeksillä (SSI), jonka Lloyd S. Shapley ja Martin Shubik kehittivät 1954. Shap-leyn sai viime vuonna talous-

» **Kuntayhty-mä toimii pää-ministerin mukaan toisinaan hyvin, toisinaan huonosti, kun ”näistä isoista palveluista päättaa-kin monet kunnat yhdessä”.**«

SEPPÖ HEINONEN

Susien ja koirien risteymät uhka luonnolle

Pöydälleni ilmestyi vanhoja Metsästävää-lehtiä, jotka käsittelivät susikysymyksiä 1990-luvulta. Aikakausi on mielenkiintoinen, koska siihen aikaan metsiimme ilmestyi kuin tyhjältä koirien ja susien sekalaumoja. Eeva Jansson on myös väitöskirjassaan 2013 todennut, että ”susikantamme” sisäistiusuus oli kaikkien ai-kojen alimmalla tasolla vuosina 1995–1997 mikä osoittaneen, että susisuhallisuus oli monipuolinen perimä mistä valita.

Useita todisteita sen ajan koirasusilauemoista löytyy. Vuosina 1995–1997 kuvaaja Pekka Kinnunen Ilomantsista seurasi ja videoi Joensuun yliopiston tutkimushaaskalla kahta sekarotuisia laumaa ja yhtä lähes puhdasta koiralaumaa. Venäläisen petotutkija, professori Pjotr Danilov Petroskoin yliopistosta, totesi videossa esiintyneen susilau-man alfauroksen sekarotuiseksi useamman sukupolven takaa ja sen mukana saman tuomion sai

koko pentue. Näitä laumoja ei poistettu luonnostamme.

Toinen laajaa huomiota saanut susien ja koirien sekalauma ilmestyi 1993 Perhoon. Talvella 1994 ammuttiin neljä otusta, joista Erik S. Nyholm antoi arvion: ”kolme villiintynyttä koiraa ja yksi susi”. Lauman loppuosan hävittämiseksi ei myönnetty lupia. ”Minun mie-lestäni Perhosta olisi pitänyt poistaa kaikki villikoirat. Nyt sinne jäi yksi lauma ja niitä on tulossa lisää, eli ongelma jäi jäljelle”, sanoi Nyholm (Erä-lehti 9/94).

Tiedekirjallisuudessa löytyy hyvin vähän mainintoja luon-nossa tapahtuneista ensim-mäisen sukupolven koiran ja suden risteymistä. Yleensä käy, kuten päivittäin saamme lukea, että koiran ilmeisyyssä susien reviirillä, se syödään. Ihmisen myötävaikutuksella susi ja koirä voidaan risteyttää ja näitä löytyy sadoittain suomalaisilla koiranomistajilla. Koko koirä ja susi on risteytetty, seuraava

villi sukupolvi risteytyy suden kanssa ongelmitta ja tie seka-laumoille on auki.

Sekarotuisista laumoista on edelleen havaintoja. Mouhijär-vellä havaittiin 2009 koirasu-silauma, jonka poistamiselle ei saatu lupaa. Parkanosta löydet-tiin 2010 koirasusipentue, jota dna-analyyisin perusteella oli sekarotuisen ja pentue poistet-tiin. Kesällä 2012 eliminoitiin Sotkamossa pantaa kantava koirasusi – minne jäivät pen-tu? Elokuussa 2013 Huitistien tien varressa kuvattiin tyypil-linen koirasusilauma, jolla ei myöskään ollut aidolle sudelle ominaista arkuutta.

Susien ”aitoutta” on totuttu todistamaan dna-analysillä. Harva tulee kuitenkin ajatel-leeksi menetelmän heikkoja puolia. Hyvä esimerkki me-netelmän käytöstä löydetään Yhdysvalloista, missä punasusi palautettiin luontoon 1970-lu-vulla. Tällöin valittiin 400 koiraeläimen joukosta 14 yk-silöä, jotka ulkonäkönsä takia

valittiin aidoiksi punasusiksi. Tämän jälkeen aitoja punasusia ovat vain sellaiset yksilöt, jotka dna-analysillä todistettavasti polveutuvat näistä 14 yksilöistä. Tiede määritteli mikä on puna-susi ja dna-testein valvotaan, että kantaan ei sotketa muita koiraeläimiä. Siitä huolimatta tiedemiehet kiistelevät siitä, onko aitoa punasuta koskaan edes ollut olemassa, vai onko se vain kojoitin ja suden ristey-mä.

Tiede ei dna:n avulla osaa muodostaa näköiskuvaa eläi-mestä, eikä dna itsessään kerro näytteen kohteesta mitään. Dna:n merkitys korostuu vasta, kun tutkittava näyte voidaan verrata tutkimuksen aihealu-een verrokkinäytteisiin. Näin esimerkiksi Alzheimer-taudille altistava geeni voitiin paikanta-kka vertaamalla terveiden ihmisten geenejä sairastuneiden geeneih-in ja tunnistaa altistavat erot. Susi voidaan tunnistaa sille tyypillisten dna-markkereiden avulla, kun aikaisemmin ole-

tetuista susista on määritelty verrokkitietokanta, mutta tiedeyhteisö on yksimielinen siinä, että suden erottami-nen koirasta tällä tavoin on mahdollista vain risteyttämistä seuraavissa kolmessa sukupol-veessa. Sen jälkeen on luotettava ulkonäköön ja sen kautta teh-tyihin päätelmiin. Näistä yksi varma tunnite on kynsien väri, joka susilla aina on pikimusta (tri Erik S. Nyholm).

Luonnossamme elävät koirien ja susien risteymät ovat aidon susikantamme suurin uhka ja tehokkain tapa tuhota susikantamme, on olla puutt-matta ongelmaan. Ratkaisu on lopulta melko yksinkertainen. Suden on sekä dna-analysin että ulkonäkönsä perusteella oltava 100-prosenttisesti susi, muuten se on lainusjaton ”susi”. Aidon susikannan takia sekarotuisten eläinten pois-tamista luonnostamme tulisi aktiivisesti kannustaa.

Kaj Granlund

Lestijärvi

VIERASKOLUMNI

Työn nälkä

Suomen maailmalla tunnus-tetun, joskus jopa kadehditun menestyksen suuri tekijä on ollut intohimo työn tekemiseen. Vanha maatalousyhteiskunta piti sisällään kovan työnteon arvostuksen, minkä teollinen Suomi otti omakseen. Kovia työmiehiä ja naisia arvostettiin niin maalla kuin kaupungeis-sakin.

Väinö Linnan Täällä Pohjan-tähden alla -trilogian ensim-mäinen osa on ylistyslaulu tälle uutteruudelle ja nöyrälle asen-teelle. Alussa oli suo, kuokkia ja Jussi. Suonraivauksesta syntyi pelto ja leipää kokonaiselle sukupolvelle suomalaisia.

Jokainen sukupolvi on halun-nut, että seuraavalla polvella on hiukan paremmat olot – ehkä myös hiukan helpompaa. Tästä on kasvanut usko sivistyksen voimaan ja halu saada jälkeläi-set opintielle aina korkeimpia yliopisto-opintoja myöten.

Jotain vanhasta ajasta on aina säilyttämisen arvoista. Työnte-on arvostuksesta on pidettävä huolta myös tänään. Ilman työn nälkää emme pärjää.

Jos velkaantuminen aiotaan katkaista ja velkoja joskus mak-saa takaisin, on oltava valmis tekemään enemmän töitä – ei vähemmän töitä.

Suomi on tänään kansanta-loutena käsittämättömät 30 miljardia euroa köyhempi kuin olisimme olleet ilman vuoden 2008 finanssikriisiä. Julkisessa taloudessa tämä näkyy 12 miljardin euron tulovajeena.

Olemme nousseet maailman ja Euroopan kansojen eturiviin ilman suuria raaka-ainevaroja ja vielä hyvin lyhyessä ajassa. Pysyäksemme eturivissä mei-dän on oltava hiukan nöyrem-piä ja työlläkkäisempiä kuin mitä meidän on suurimman menestyksen vuosina tarvinnut olla.

Kansakunnan pitäisi suh-tautua avoimin mielin kaikkiin työn ja kaupan mahdollisuuksiin. Yksi tuleva menestysmah-

dollisuutemme on artkinen osaamisemme.

Norja on tekemässä 27 miljardin euron investointi-ohjelmaa pohjoisessa. Siinä on paljon mahdollisuuksia suomalaisillekin, jos olemme ajoissa liikkeellä. Tarjolla olevat työt pitäisi käydä tekemässä pois. Ruotsalaisia on tänään Norjassa töissä satatuhatta. Odottamme me liiaksi, että meidän erikseen maanitellaan mukaan tai työmahdollisuudet tuodaan viereen?

Arktisen alueen mahdol-lisuudet suomalaiselle meri-teollisuudelle ovat miljardien eurojen luokkaa. Koillisväylän merkitys maailman laivarahdil-le nousee keskeiseksi seuraavan kymmenen vuoden aikana. Suomella on korkeaa osaamista niin jäisissä oloissa selviävien alusten rakentamisessa kuin turvallisuus- ja ympäristö-asioissakin, joiden merkitys korostuu arktisen alueen merenkäynnissä. Osaami-semme on maailman huippua myös säälaitteissa, arktisessa rakentamisessa ja logistisissa ratkaisuissa.

Norja ja monet muut maat ovat jo heränneet käynnissä olevaan kälipajuoksuun poh-jojen alueen kaupasta ja sen markkinaosuuksista. Suomen-kin on herättävä pian, ettemme nuku onnemme ohitse.

Olen esittänyt, että arktinen yhteistyö kaipaisi poliittista vetoapua ja ministeritason huolenpitoa. Poliitiikkakin voi kantaa kortensa kekoon uusien työmahdollisuuksien synnyttä-miseksi.

Ratkaisevaa kuitenkin on, et-tä kansakunta säilyttäjä itsellään Koskelan Jussin työn nälän.

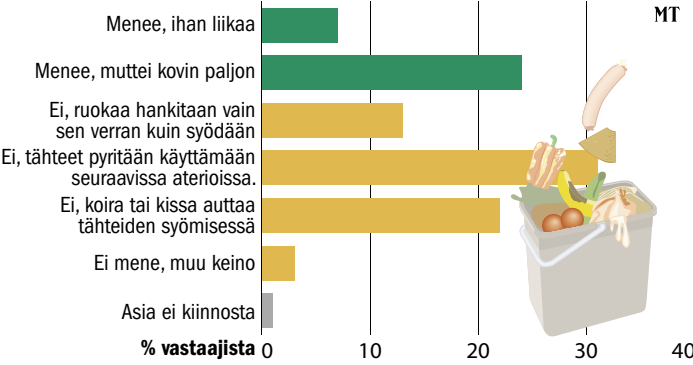

EERO HEINÄLUOMA on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Meneekö kodissasi ruokaa roskiin?

Tähteitä voi hyödyntää monin konstein

Vii-me viikon kysymyksen vastanneet ovat tunnolli-sia ruuan hyödyntäjiä.

Vain seitsemän prosenttia oli sitä mieltä, että omassa kodissa menee liikaa ruokaa roskikseen.

Noin joka neljäs ilmoitti, että ruokaa haaskautuu roskiin, mutta vain vähän.

Useimmilla on siis konstinsa hävikin välttämiseksi. Yleisin keino on hyödyntää tähteet tulevisissa aterioissa.

”Eipä sitä ruoka juuri huk-kaan mene, kun on pakastimet ja kunnolliset kylmäsäilytystilat. Jotain hedelmiä, salaatteja ja vihanneksia menee kompostiin, kun joskus pilaantuu taikka löytyy pilallista ruokaa tehdessä. Eihän se ruoka kompostissakaan periaatteessa hukkaan mene, hyövä multaa siitä tulee. Tein aikoinaan vanhasta pakasti-mesta kompostorin ja hyvin on toiminut 20 vuotta”, ilmoittaa Tervettä maalaisjärkeä peliin. Hän kehottaa myös käyttämään ostoksille kylmälaukkua, jotta ruoka ei pilaannu matkalla kau-pasta kotiin.

”Harvoin menee ruokaa hukkaan, meillä on tapana pakastaa tai jaloistaa ylijäävää ruoka. Muusista tulee hyvää rieskaa, puuroista sämpylöitä, jauheli-hakasteita pitsaan. Maidosta saa pannaria, lähinnä mielikuvitus on rajana, kertoo Pölli.

Jotkut pitävät pakkautsen päivämääräiä poisheitäköskynä, mutta Pöhlökustaa luottaa aisteihinsa. ”Ostan aina kun mahdollista -30% ruokaa, eikä todellakaan ole huonoksi mennyt vielä parinkaan päivän päästä. Leipä kuivaamaan puuhellan syrjäl-le! Lihat pakaseen, jos ei heti laittonut! Jos jää jämiä, niin luon-

non jätehuolto mettänsyrjässä toimii, eikä ole aamulla mitään jäljellä kun ehtoolla vieti!”

Harrikkakuski tarjoaa kellarinsa ylimääräiset potut vieraille.

”Kunnostin joitakin vuosia sitten vanhan kellarimme, siellä säilyvät perunat ja juurekset hy-vin seuraavaan satokauteen asti. Pientä hävikkiä toki aina tulee, mutta perunoitten viemme harvoin kellarista ihan hylkyyn, vaan pyrimme markkinoimaan ylimääräiset perunat kaup-paan taikka tuttaville ja monet partioleirit on ruokittu mei-dän ylimääräisillä perunoilla. Kesällä on monasti monenlaisia tapahtumia, joissa tarjoillaan lohikeittoa, siihen kelpaa kun-nollinen peruna, joten eipä niitä perunoitakaan tarvitse hukkaan heittää.”

Ylimääräistä voi syöttää koiralle tai kissalle. Näin ilmoitti tekevänsä 22 prosenttia vas-tanneista. ”Ottaa koiran, sillä menee pikku annoksia ja tulee käytyä lenkillä”, opastaa Enska.

Sinkin voi olla vaikeampaa hallita ruuan määrää kuin per-heen tai muun yhteistalouden. ”Yksin asuvan taloudessa joskus salaatteja ym. pakasta-miseen kelpaamatonta ruokaa joutuu kompostoimaan liian suuren pakkauskokojen takia”, huomauttaa Syöpöttelijä.

Tarvitaanko yksityisteille kieltoja? Seuraava viikon kysymys tie-dustelee lukijoiden mielipidettä yksityisteiden liikenteen rajoit-tamisesta. Tarvitaanko merkke-ja vai peräti lukittuja puomeja? Voit vastata osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi.

HENRIK SCHÄFER